

Stroken

Nr. 5

Juli/August

2009

Amagerregatta

2009

29.

august

vært
B&W

3-retters
menu 200
kr.

se opslagstavlen

for tilmelding mv.

Medlemsmøde i juli

Der blev reklameret for deltagelse i Amagerregattaen, som B&W er værter for i år. Der bliver roet udtagelsesløb, hvis ikke vi kan få alle de hold med, som gerne vil ro!

Vi har modtaget 3.500 kr. fra Amagerbankens Jubilæumslegat til støtte til indkøb af årer. Apropos årer var vi enige om, at det var en god idé at beholde de årer, der blev leveret til vores nyeste båd Hollænderdybet. Årerne er 23 cm kortere end normalt, og derfor lettere at trække igennem vandet. Åretaget bliver selvfølgelig heller ikke så kraftigt, så årerne duer ikke til kaproning, men til den daglige roning er de OK.

Igen opfordrede fungerende formand Lene Jacobsen medlemmerne til seriøst at gøre en indsats som bestyrelsesmedlem/formand - der mangler fortsat to poster at blive besat (formand og husforvalter).

Amagerregatta

Lørdag d. 29. august 2009, kl. 12.00

Regattaen holdes i år hos:

B&W Roklub

Langelinie Lystbådehavn

Hvis I ikke allerede har dannet hold, så er tiden inde til det. Hvis ikke man yder kan man heller ikke nyde, og efter de store anstrengelser, så er der tid til:

Regattafesten

Den holdes kl. 19.00 i Langelinie Lystbådehavns Bådelaug og B&W Roklub. Det er en 3 retters menu til en pris af kr. 200,- pr. person.

Hold øje med opslagstavlen for tilmelding til festen.

På opslagstavlen vil også være at finde en oversigt over de forskellige hold. En stor opfordring til jer skal lyde, at I allerede nu har sat hold, når Poul (rochef) tager en runde for at få det sidste på plads.

Lene

PS: En lille fodnote – træn, træn og atter træn. Lad os give de øvrige roklubber „hækbølge“

Lotte

To-åres Lotte er taget midlertidigt ud af drift, at gjordene på bådevognen bliver ved at rive hul i bådens nye hvide

overflade. Selvom Johnny har givet Lotte yderligere to lag hård lak, giver gjordene stadig mærker i båden. Nu arbejdes der på at få nogle andre mindre rå gjorde på Lottes bådevogn, end de brandslanger bådevognen har p.t.

Madpakketure

Madpakketuren i august gik fra Kastrup til Københavns Havn. Tre to-åres og en fire-åres var på tur i det til tider meget varme vejr og til tider kolde vejr. En skøn blanding af SAS, Dragør og Øresundsroere fik roet 35 km. Udover de tre havfruer, der er omkring Langelinie, er der nu kommet en fjerde havfrue. Hun sidder ud for Diamanten og er så lille, at hun næsten ikke er til at få øje på. Bjørn Nørgaards havfrue tager fortsat prisen for at være den grimteste.

Næste Madpakketur er på Furesøen den 6. september, og det er et kredsarrangement, dvs. med deltagelse af alle mulige roere fra Københavns roklubber. Man mødes i Furesø Roklub kl. 11.00 med sin madpakke og drikkevarer for at ro en tur på ca. 20 km på Furesøen. Det plejer at være en dejlig og lidt anderledes tur end vi Øresundsroere er vant til. Tilmelding på opslagstavlen.

World Outgames

Så har vi prøvet det med! Ja, at deltage i OL i roning for homoseksuelle. Den 31. juli var der 6 km kaproning fra Roklubben SAS, som havde stillet klub og pontoner til rådighed for World Outgames - og SAS havde som tak fået nogle gratis pladser på kaproningsbanen. For at støtte arrangementet stillede Mette og Hanne V. med Allan som styrmand op i en 2-åres, og Lene Jacobsen greb chancen og stillede op på SAS fire-åres damer. Og Lene fik en sølvmedalje!

Ca. 30 både var til start, og i begyndelsen virkede det hele noget kaotisk, men der kom styr på hold og styrmænd, og kaproningen forløb fint, selvom der var en umenneskelig modvind ned mod Slusen. En repræsentant fra World Outgames takkede Roklubben SAS for at de havde taget så godt i mod de homoseksuelle. Især havde de bidt mærke i, at formand Jan-Peter havde brugt vendingen, at man var "stolt" over at være en del af World Outgames. I Danmark tænker vi jo ikke over det, men homoseksuelle verden over har jo mange problemer med at blive accepteret. Det gav lidt stof til eftertanke.

Sjippetove

Der er ankommet to sjippetove til kondirummet. Det specielle ved dem er, at de er forsynet med en digital tæller, som registrerer antal hop. Prøv dem! Det giver også god motion.

Hanne Vinther

Amager Rundt

Ja, så er man atter en gang kommet hjem fra en vellykket rotur i gode venners lag.

Vi var i alt 12 glade gutter og gutinder, der startede ud fra roklubben SAS, søndag den 5. juli tidligt om morgenen, for at nå igennem slusen inden lukketid. Det lykkedes.

Herefter gik det så sydover i dejligt vejr, ikke brændende sol, som det havde været tidligere på ugen, og tak for det, men i overskyet vejr. Det var nu varmt nok endda, og så havde vi en let vestlig vind.

Det var nu en fordel, da vi skulle syd om Amager. Det plejer at tage laaaaang tid at komme den del af turen, men ikke denne gang. Inden vi fik set os om, så var vi nået til Dragør Roklub. Vi havde endda haft tid til at kikke på sæler undervejs.

Nå, - men vi fik så indtaget frokost, hvilket alle følte var tiltrængt, og efter at have indtaget kage og kaffe, skiftet en roer ud, så gik det videre tilbage mod roklubben SAS igen. Det gik atter en gang uden de store problemer, ja, selv da vi kom til havnen, var der ikke meget trafik. Der var dog en enkelt af havnerundfarterne, der ville under Langebro i det for ham venstre hul. Det var vi nogle stykker, som blev endda noget forundrede over, for vi kunne ikke se en reel årsag til dette.

Vi kom da helskindede til roklubben, fik rigget af og sat både på plads, og sagt tak for en dejlig tur til hinanden. Det var igen et vellykket arrangement af Hanne. Hun kan bare det der.

Til alle jer, der nu læser dette og ærgrer jer over, at I ikke var med, kan jeg kun sige, at I skulle prøve at tage jer sammen til næste tur. Prøv at tage med, det er vældig hyggeligt, og vi har det altså meget sjovt, også selv om nogle føler, at det var en laaaaang tur.

Tak for turen.

Rohilsen til alle fra Kurt

Sankt Hans

I år holdt vi Sankt Hans aften med spisning og efterfølgende bål. Der var flot fremmøde – i alt 47 voksne og 7 børn. Stemningen var helt i top.

Hanne samt de øvrige deltagere i festudvalget fik fremtryllet en lækker forret, salat etc. Kurt var grillmester.

Michael (gummi) kom med sin kædesav og skar pallerne til Sankt Hans bålet.

(Michaels største ønske blev opfyldt, at løbe bådhallen igennem med sin kædesav).

Båltalen blev i år hold af Allan.

Det var en rigtig god aften og tak til alle der hjalp til.

Hilsen Poul.

Brødbagning

Prøve som bager på weber grillen i Norge!

Mandag den 13. juli havde Kurt fødselsdag, og morgenholdet (Johnny og Poul) aftalte med Jytte at lave franskbrød på weber grillen. Kl. 6.00 gik vi i gang mandag morgen. Vejret var flot og Johnny gjorde grillen klar til vores brød.

Vi fandt en stor gryde frem til at lave dejen i. Så jeg gik i gang med komme vand i gryden til dobbelt portion 14 dl. vand (man kan vel huske) samt mel og gær. Jeg rørte og rørte, men dejen blev ikke rigtig fast, som den skulle.

Til min store skræk kom jeg til at kigge på posen, og der stod 6 dl. vand pr. pose. Nu var gode råd dyre. Der var ikke mere mel og der var ingen forme vi kunne bruge til en tynd dej. Johnny begyndte at kigge efter noget der kunne bruges, og han fandt en pose med kartoffel pulver, som vi brugte. Dejen blev nogenlunde og vi gik videre med opgaven.

Mens jeg stod og prøvede at få dejen samlet, gik Johnny i gang med grillen så den var klar kl.7:00. Dejen var dog stadig lidt tynd, men med stanniol som kunne holde dejen sammen, også ude på grillen, lykkedes det. Ifølge planen skulle brødet være klar kl. 8.00, men nej det skulle lige havde et par timer mere. Så nogle gik i gang med at varme boller i ovnen, så vi kunne få morgen mad.

Brødet fik ca. 3 timer, var brændt i bunden, men kunne ellers spises. Kartoffelbrødet smagte udmærket. (Ovnen skulle man hele tiden holde øje med da der sprang

sikringer, derfor grillen.)

Den uheldige bager - Poul.

Hvad kan man så lære af det!! At læse teksten og øve sig noget mere hjemme fra.

Poul

Frigivelse af Kaniner

I år har der været 7 kaniner til oplæring. 3 stk. måtte vi sige fra og bede dem om at komme igen til næste år, da de var startet alt for sent til at komme i gang med instruktionen.

Som noget nyt blev der Sankt Hans aften uddelt frigivelse beviser til (gamle kaniner) Kurt Holm, Nonnie Westphall og Kim Westphall. Af nye kaniner fik Lisbeth Ransborg Danris og Birgit Kemp et frigivelsesbevis.

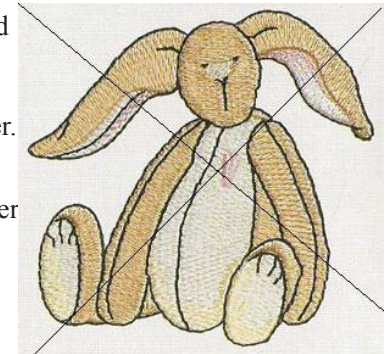

Morten Ulrik Pedersen er frigivet, men var ikke til stede da beviserne blev uddelt og Britta Unger Rydahl var ikke frigivet på daværende tidspunkt (er i mellemtiden blevet det).

Morten og Britta vil ved først kommende lejlighed få udleveret deres frigivelses beviser.

Der bliver ikke holdt kanin dåb i år, idet det er et stort arrangement at stable på benene med kun få kaniner.

Poul.

Gamle både og deres skæbner

Forrige udgave af „Stroken“ havde en dejlig beretning om vores gamle 2-åres inrigger „Lotte“ (årgang 1952), der i Johnny Svendsen's omsorgsfulde varetægt er genopstået som en anden fugl Phønix, eller måske mere korrekt, som en hvid svane - (måske skulle vi til at kalde den for „H.C. Andersen“).

For at blive på sporet med gamle både, så har tidligere udgaver af „Stroken“ også bragt beretninger om vores

gamle 4-åres inrigger „Dragør“ ,s (årgang 1955) skæbne, som i skrivende stund endnu er uafklaret. De seneste oplysninger går ud på, at Sønderborg Roklub alligevel ville forsøge, ved egen hjælp, at reparere skaden. Så hvem ved, måske genopstår „Dragør“ også en dag.

En tredje gammel Øresund båd, „Trekroner“ (årgang 1958), forærede vi i 2005 til Saksøbing Roklub, som efter en brand i 2004 mistede alt. Efter flere års besværligheder med forsikringsselskab og kommunen er det nu lykkes Saksøbing Roklub at få genopbygget et ny og moderne klubhus. Netop i forbindelse med en vis nysgerrighed for at se det nye klubhus, lagde undertegnede ved et besøg på Lolland i maj måned, vejen forbi Saksøbing Roklub. Efter at have beskuet det nye klubhus, spottede jeg en mærkelig sort tingest, der lå på græsset ved siden af roklubben. Den mærkelige tingest lignede faktisk en U-båd, og ved nærmere eftersyn viste det sig at være en 2-åres inrigger, liggende med kølen i vejret, der havde fået monteret tårn, forreste stabiliseringsfiner og vertikale haleror. Som billederne viser - en meget fin profil af en U-båd.

Selvom den koksgrå camouflagede maling, næsten skjulte alt, var det med stor spænding og bange anelser jeg nærmede mig båden, for at se om der var nogen form for identifikation - navn på båden under malingen eller andre kendetegn jeg måtte huske fra „plejen“ af den „gamle dame“. Det gav da også et lille stik i hjertet da jeg måtte konstatere, at under den koksgrå maling kunne man stadig læse navnet „Trekroner“ på det øverste bord i stævnen og hermed var skæbnen en realitet for vores gamle båd.

Godt nok var „Trekroner“ lidt utæt da hun var i tjeneste hos os, men at hun ligefrem aspirerede til at blive U-båd, var jeg ikke klar over. Jeg håber dog hun har nået at få nogle gode ture på Saksøbing Fjord inden hun skiftede til undersøisk tjeneste.

Mysteriet måtte opklares og jeg kontaktede Saksøbing Roklub's (nye) formand Ulla Petersen, for at få en forklaring på min „chokerende“ opdagelse, som jeg efterfølgende skal forsøge at viderebringe:

I Saksøbing har man hvert år et juleoptog, hvor de lokale foreningers opfindsomhed kommer til udtryk i fantasifulde opbygninger af et tema på vogne/biler, der køres gennem byen til fremvisning for borgerne og samtidig deltager i en konkurrence om de flotteste vogne. Saksøbing Roklub har deltaget i disse optog i mange år, og høstet flere pengepræmier gennem årene til den slunkne klubkasse.

Trekroner har måske haft lidt „U-bådstendenser“, som yderligere er blevet forstærket efter et par års midlertidig opbevaring i 40' containere, mens roklubben var under bygning. Efter sigende skulle containerne også have været udsat for oversvømmelse da fjorden i et stormvejr gik over sine breder, hvor containerne havde været flydende med indholdet af bådene og andet materiel, som sikkert også har været en hård behandling. Den efterfølgende tilstand af „Trekroner“ har muligvis inspireret et medlem, som samtidig havde forbindelser til Søværnet og kendte til U-både, til ideen med en „Omvendt Trekroner“, som efterfølgende blev tema for roklubbens 2008 juleoptog.

Med påbygning af tårn og finner samt en spand koksgrå maling hjemtog U-Båden U2008, (ex „Trekroner“) en flot 2. plads, blandt 34 optogs enheder og indbragte roklubben kontant, 1.500 kr.

For at se billederne af „Trekroner“s sidste konkurrencetur - som indbragte en flot 2. plads, kan man gå ind på Saksjøbing Roklubs hjemmeside, www.saxkjoebing-roklub.dk, vælg „billedsider“ og vælg „Juleoptog 2008“.

Strandpølser

Atter i år vil der blive lejlighed til at nyde de snart så velkendte pølser på stranden.

Tirsdag den 25-08-09 vil Bent, Leif og jeg, som sædvanligt stille en grill op ved slæbestedet i Lagunen. Her vil man så kunne købe pølser, kartoffelsalat og drikkevarer til de sædvanlige priser for tirsdagsspisningen.

Så nu er det bare at møde op i klubben kl. 17:00, for at få sig en rotur med tilhørende mad.

Hvis man ikke ønsker at ro, så mød op ved slæbestedet omkring kl. 1830.

Vel mødt, og jeg håber der kommer mange.

Jytte.

Norgestur

Vi var nogle stykker, der fredag den 10. juli samledes ved roklubben kl. 10:00, for at pakke vort grej til langturen. Vort grej bestod af dybfryser, madvarer, drikkevarer (ja ja, der var også en del sodavand), overlevelsesrationer samt personligt udstyr.

Alt blev i løbet af ca. 1 time pakket i Pouls bil og trailer, således at alt var klar til at blive bragt ombord i „Pearl of Scandinavia“ ved 16-tiden.

Herefter tog vi alle hjem for at pakke det sidste og så mødes ved færgen kl. 15:30.

Vi alle er: Freddy, Bente, Allan, Irene, Poul, Anne, Betina, Lene, Johnny, Jytte og mig.

Vel ankommet til båden, gik vi ombord, det vil sige, at Poul kørte, fik udleveret kahytter, hvorefter vi mødtes på soldækket. Her blev indkøbt fadbamser og andet

drikkeligt, hvorefter vi afsang en fødselsdagssang for Roklubben Øresund, som jo den dag fyldte 79 år. Det kan godt være, at andre passagerer undrede sig lidt over, hvad som foregik, men vi havde det nu hyggeligt.

Aftenen forløb nu, som den gør ombord på en båd. Aftensmad, lidt shopping, hygge og så til køjs.

Næste morgen var vi oppe for at se indsejlingen til Oslo, samt at spise morgenmad.

Efter ankomsten til Oslo blev vi i mindre grupper kørt til Norsk Roforbunds hal, hvor vi skulle hente både, som så skulle ros ud til Kalvøya, hvor Solodden er: En tur på 11 kilometer.

Jytte og Bente kørte bilen med udstyr derud.

Vel ankommet dertil blev vi indkvarteret i de 4 hytter, fælleshuset og bådehallen, så vi havde rigeligt med plads.

I bådehallen var der omklædningsforhold med bad (varmt og koldt vand) til både mænd og kvinder.

Derudover var der så et „UTEDO“, som nordmændene betegner det. Vi fandt på navne som raketten eller affyringsrampen. Det er et hus, som er bygget over et hul i jorden. Her forretter man sin nødtørft, og det virkede nu ganske godt efter en mindre tilvænning.

Ellers gik dagene med roning, råhygge og aftenberetning.

Roningen skulle jo give sig selv. Det var et meget dejligt farvand at ro rundt i. Måske var vi heldige, for vi havde udelukkende „fladvand“ og godt vejr (lettere skyet) alle dage, mens vi roede. Senere på dagen kunne der godt snige sig en enkelt byge ind over os. En af dagene var vi på vej til Sandvika, og måtte krybe i læ under en motorvejsbro.

Aftenberetningen stod Irene for. Det viste sig nemlig, at vi havde en and-familie, som hen under aften krydsede farvandet lige neden for hytterne, så de blev iagttaget gennem en kikkert, og Irene berettede om de ting, som skete. Der var problemer med hækbølger fra passerende både, rebelske „teenagere“, der ikke ville høre på mor, samt forskellige øvelser i at være en and. Alt blev som nævnt berettet af Irene med megen indlevelse.

Derudover blev vi alle næsten eksperter i naturvandring, vandskiløb, fårepassning og naturisme.

Nu er det jo sådan, at man ikke beretter fra langture, så jeg kan desværre ikke afsløre alle hemmelighederne, men det meste er tilegnet fra tilskuerniveau.

Vi havde også en fødselsdag, der blev fejret på Solodden, og det var min 66-års dag. Det var mandag,

og dagen var som andre med godt rovejr, mens det begyndte at regne, da vi havde tændt grillen. Vi rykkede så ind i det opsatte partytelt, og så fik vi en hyggelig aften ud af det, synes jeg i hvert tilfælde. Her kolliderer vi igen med det, at man ikke refererer fra langture, ellers kunne jeg have fortalt om lagkager, kaffe med indhold til at tage den ramme smag og andre ting, som foregik.

Onsdag var vi så inviteret ind til NSR på Bygdøy, hvor vi kunne spise medbragt mad, og drikke kaffe med kage, som Marianne og Jens havde tilberedt. På turen derind blev vi overrasket af en tordenbyge af ca. 45 minutters varighed, men det var også den eneste gang, det regnede mens vi roede.

Marianne og Jens er de kontaktpersoner, som man retter henvendelse til, når man skal låne den danske udstationerede båd.

Jens gav og også en rundvisning og fortalte om NSR gennem tiderne. Blandt andet havde NSR i efteråret fået en båd tilbage fra det norske Kongehus. Det var sådan, at kongehuset stadig ejer båden, men NSR skal stå for vedligeholdelsen og motioneringen af båden.

Det er en „prinsessebåd“ med en forhøjet stol, hvor den kongelige prinsesse kunne sidde, mens båden blev roet af en enkelt mand, som så til gengæld havde 2 årer. Det var en meget speciel båd at se, og den var yderst velholdt efter at have hængt under loftet i de kongelige stalde i mere end 50 år.

Da vi så lørdag skulle ro tilbage til forbundshallen, efter at have ryddet op efter os, så vi kan være bekendt at komme igen, blev vi mødt af almindeligt „Øresundsvejr“,

så det blev de fleste af de 11 kilometre i strid modvind, men det var jo vant til hjemmefra.

Ingen problemer der. Vi fik afleveret bådene, hjalp Jens med at læsse den ene, som skulle på tur på Sognefjorden den kommende uge. Vi blev kørt til færgen i små portioner igen, og fik så frokost på parkeringspladsen, inden vi gik ombord. Da var det også blevet regnvejrr.

Atter mødtes vi på dækket, denne gang på „Crown of Scandinavia“, ikke soldækket, men nedenunder, hvor det var overdækket. Herfra betragtede vi så udsejlingen af Oslo-fjorden, vinkede farvel til de kendte områder, og gik så over til de ordinære sysler, som man nu gør ombord på en Oslo-båd.

Søndag morgen ankom vi til København, blev afhentet af diverse familiemedlemmer, og mødtes i roklubben for at pakke ud og tage afsked.

Det har efter min mening været en meget fin og begivenhedsrig tur. Vi lærte lidt om reparationer, en del om både vedligeholdelse og en hel masse om natur.

Jeg vil gerne takke alle deltagerne for en god tur.

Jeg vil også tilføje, at skulle andre få den ide at kopiere turen, så gør det.

DET ER EN OPLEVELSE.

Den udsendte medarbejder

Kurt

Nyt på Flaskefronten

Der er fra 01.07.09 sket en ændring vedrørende ½ liters plastflasker.

Vores leverandør af øl og vand medtager ikke mere alle plastflaskerne. Han medtager kun de grønne Kondivandflasker i gule kasser.

De øvrige flasker skal samles i sække, hvorefter der efter aftale laves en afhentning ved Dansk Retursystem, som så udbetaler det tilgodehavende pant.

Vores øl og vand leverandør medtager herefter kun tomme røde kasser.

Bemærk venligst, at det kun gælder sodavandsflaskerne. Ølflasker af glas behandles som altid.

ALTSÅ, retur med øl og vandleverandør kun grønne kondivandflasker i gule kasser, røde sodavandskasser (tomme) og ølflasker og kasser.

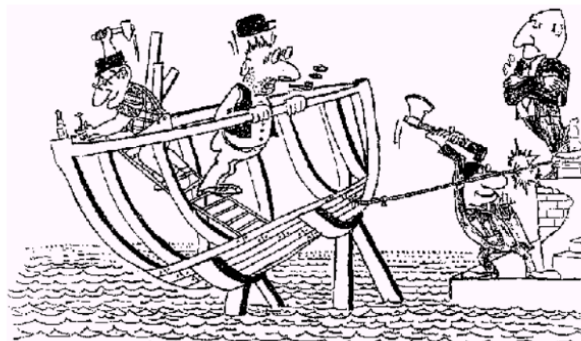
Venligst Kurt
Kasserer.

Sladderspalten

Hørt under World Outgames kaproning. Styrmand: Lad være med at jappe! Roere: Jamen, vi er midt i en spurt! Styrmand: Nåeh sådan? Så bare fortsæt!

Klabautermanden har ufrilligt aflagt svømmeprøve. Det foregik i agterlugen, hvor bundproppen ikke var sat i. Om Klabautermanden også har fået blå mærker er ikke til at se, han er fortsat gul over det hele.

Deadline is deadline !

Deadline for indlæg til næste Stroke er den 29. september 2009